

Kabul Tarihi: 11/03/2021

Yayınlanma Tarihi: 25/06/2021

Akademisyenlerin Akreditasyon Algılarının İncelenmesi*

Çetin Semerci¹, Nuriye Semerci², Fatma Ünal³, Emrullah Yılmaz⁴, Hüseyin Kaygın⁵,
İhsan Çağatay Ulus⁶, Kenan Çetin⁷, Ömer Yılmaz⁸

Semerci, Ç., Semerci, N., Ünal, F., Yılmaz, E., Kaygın, H., Ulus, İ. Ç., Çetin, K., & Yılmaz, Ö. (2021). Akademisyenlerin akreditasyon algılarının incelenmesi. *Asya Öğretim Dergisi*, 9(1), 1-14. <https://doi.org/10.47215/aji.823723>

Öz

Yetkinin, yeterliğin ve güvenilirliğin tasdiklendiği sertifikalı bir kalite güvence sistemi ve süreci olan akreditasyon, kalite güvencesi ile iç içe girmiş bir kavramdır. Akreditasyon, kurumların ve programların markalaşmasına ve sürdürülebilirliğine katkıda bulunur. Akreditasyon, çoğu ülkede ve alanda topluma yönelik gerçekleştirilen program ve hizmetlerin kalitesinin sistematik şekilde güvence altına alınmasıdır. Yükseköğretim sisteminde de akreditasyon, kalite ve niteliğin önemli göstergelerinden biri olarak kabul edilebilir. Akreditasyona inanan, bu çerçevede niteliğin artırılmasına yönelik görev ve sorumluluk üstlenen öğretim elemanları ise kurumun kurumsallaşmasına ve sürdürülebilir iyileşmesine daha fazla katkıda bulunabilir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, Karadeniz Bölgesinde yer alan bir devlet üniversitesinin akademik birimlerinde görev yapan öğretim elemanlarının akreditasyon algılarının belirlenmesidir. Tarama modeli ile gerçekleştirilen çalışmada kolay ulaşılabılır örneklem yöntemiyle toplam 181 öğretim elemanına ulaşılmıştır. Akreditasyon Algısı Ölçeği ile toplanan veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda öğretim elemanlarının akreditasyon algısının yüksek düzeyde olduğu görülmüştür. Ayrıca, öğretim elemanlarının yaşına, görev yaptığı birime ve unvanına göre akreditasyon algılarında anlamlı fark tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, akreditasyon algısı, öğretim elemanı, kalite güvencesi, yükseköğretim

Investigation of Academicians' Accreditation Perception

Abstract

Accreditation, as a system in which competence, reliability, and authority concepts are certified, is a construct intertwined with quality assurance. Accreditation contributes to the process of sustainability and branding at institutions and programs. Accreditation is also a method used in systematically assuring the quality of services and

*Bu araştırma Bartın Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Proje Koordinatörlüğü (2018-SOS-A-023) tarafından desteklenen projeden üretilmiştir.

¹ Prof. Dr., Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0002-6337-5876>, csemerci@bartin.edu.tr

² Prof. Dr., Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0002-5347-9858>, nsemerci@bartin.edu.tr

³ Doç. Dr., Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0003-1829-2999>, fatmaunal@bartin.edu.tr

⁴ Dr. Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0003-2346-9939>, emrullahyilmaz@bartin.edu.tr

⁵ Dr. Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0002-1315-0126>, hkaygin@bartin.edu.tr

⁶ Dr. Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0002-9610-4562>, iulus@bartin.edu.tr

⁷ Arş. Gör., Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0003-4311-406X>, kenancetin@bartin.edu.tr

⁸ Arş. Gör., Bartın Üniversitesi, <https://orcid.org/0000-0002-0962-2725>, omeryilmaz@bartin.edu.tr

programs which are provided to society and industry in many countries. Accreditation is accepted as an important indicator of quality and qualification in higher education. Academic staff who believe in accreditation and assume responsibility in increasing the quality can contribute more to the sustainability and branding process of an institution. In this context, the aim of the research is to determine the accreditation perceptions of the academic staff working at a university in the Western Black Sea Region of Turkey. In this study, which was carried out by using survey method, 181 academicians were reached through convenience sampling. Data which was collected by Accreditation Perception scale was analyzed on SPSS software. In the light of this study, it was revealed that the perceptions of academicians were high. Also, significance was found in the accreditation perceptions of the participants with respect to their age, titles and the faculties where they worked. Future studies should be conducted in order to raise the perceptions of academicians.

Keywords: Accreditation, accreditation perception, faculty member, quality insurance, higher education

1. Giriş

Akreditasyon sözcüğü Fransızca *accréditation* sözcüğünden Türkçeye geçmiştir ve bu sözcüğün Türkçe karşılığı denklittir (TDK, 2019). En yalın hâliyle akreditasyon, eğitim kurumları için standartlar oluşturma, bu standartlar ışığında bu kurumları değerlendirme ve belirlenen ölçütlere uygun olduğu değerlendirilen kurum ve programların listesini yayınlama süreci olarak tanımlanmıştır (Pinkham, 1955: 66). Akreditasyon, 1900'lü yılların başında Amerika Birleşik Devletlerinde başlayan ve her okulda uygulanan bir süreçtir. Bu süreç kapsamında; ilköğretim, lise, üniversite gibi eğitim kurumlarının belirli bir derecelendirme kuruluşunun listelediği standartları karşıladığı tescillenir, bu eğitim kurumlarından mezun olanlara ve öğrencilerine bu tanınma ile gelen ayrıcalık ve fırsatların sağlandığı resmi olarak ilan edilir (Trenholm, 1932).

Belirli bir alanda verilen hizmetin maksimum düzeyde olduğunun güvencesini veren bir sistem (Aktan & Gencel, 2010) ve kalite süreçlerinin ayrılmaz bir parçası olan akreditasyon, yükseköğretim kurumlarındaki eğitim hizmetinin ülke çapında ve dünya genelinde kabul edilmiş düzeyde olduğunu ve daha önceden belirlenen standartlara uygun olduğunu tescil eder (Rehber, 2007). Eğitimde akreditasyon sürecinin amacı, tanınmış okulların kaliteye değer olan özelliklerini tanımlamak, öğrencilere seçecekleri okulların ihtiyaçlarına karşılık verip vermeyeceği konusunda rehberlik yapmak, birbirinden bağımsız okullar arasında iletişim ve eşgüdümleme görevi görmek ve bunların bütünü ile birlikte ilgili mesleğin yeterlikleri doğrultusunda eğitimde sürekli iyileşmeyi sağlamaktır (Reinert, 1949). Yükseköğretim Kalite Kurulu'na (YÖKAK) göre akreditasyon; bu konuda yetkili bir kuruluşça belli bir alanda daha önceden belirlenen, akademik ve alanın gerekliliklerini karşılayacak şekilde tasarlanmış standartların bir yükseköğretim programınca ne derece karşılandığını belirleyen değerlendirme ve dış kalite güvence sürecidir (YÖKAK, 2019).

Kalite ve akreditasyon kavramları Türkiye'de 2000'li yıllarda popülerliğini artırmış ve birçok kurum tarafından ilgi görmüş ancak sürdürülebilirliğini sağlamada zorluklarla karşılaşmıştır. 2000'li yılların başlarından itibaren daha çok Toplam Kalite Yönetimi (TKY) olarak ele alınmış ve devlet okullarında ciddi çalışmalar yapılmıştır. Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı Toplam Kalite Yönetimi uygulaması hazırlık çalışmaları, TKY Uygulama Yönergesi ve TKY Uygulama Projesi'nin 19.10.1999 tarih ve 401 sayılı makam oluru ile yürürlüğe konulmasıyla başlamıştır. Milli Eğitim Bakanlığı 25 Kasım 1999 tarihinde KalDer ile imzalamış olduğu iyi niyet bildirgesiyle sistemde birikmiş olan sorunları toplam kalite yönetimi yaklaşımıyla çözüme kararını ifade etmiştir. Eğitim kurumlarının yönetiminde TKY felsefesi ve ilkeleri doğrultusunda eğitim-öğretim hizmetlerinin yürütülmesi esas kabul edilmiş, tüm illerde TKY Uygulama Projesinin hayata geçirilmesi için çalışmalar başlatılmıştır (Çınar, Atalay & Büyükkasap, 2003). Akreditasyonun on yıl öncesine kadar yalnızca Amerikalılar tarafından kullanılan bir yöntem olduğu düşünülmekteydi (Fraser, 1994; akt. Herdman, 2010: 3). Halbuki, tüm dünyada yararlanılan bir yöntem olan akreditasyonu Avrupa Üniversiteler Birliği; "kamu için çalışan bir kurum ya da programın kalitede gerekli en az standartları yakalaması" olarak

tanımlanmış ve kalite güvencesinin beklenen sonuçlarından biri olarak vurgulanmıştır (Campbell & Rozsnyai, 2002; akt. Herdman, 2010: 3). Dünyada olduğu gibi ulusal düzeyde de kendine yer edinmeye başlayan akreditasyon kavramı, Yükseköğretim Kalite Güvencesi Yönetmeliği'ne göre "bir dış değerlendirici kurumca belirli bir alanın daha önceden saptanmış akademik ve alana özgü standartların bir yükseköğretim programınca sağlanıp sağlanmadığını değerlendiren bir kalite güvence sürecidir" şeklinde tanımlanmaktadır (YÖK, 2015). Akreditasyon, kurumlarda kaliteyi artırarak kurum çalışanlarının motivasyonlarına olumlu katkı sağlamayı amaçlar (Doğan, 1999: 511). Ayrıca, akreditasyon, kurumlarda ve programlarda markalaşmaya ve sürdürülebilirliğe katkıda bulunur. Bunun yanı sıra, yetkisi, yeterliği ve güvenilirliği tasdik edilen belgeye dayalı bir süreç (Herdman, 2010: 3) olan akreditasyon ve kalite güvencesi birbiri ile çok yakın ilişkili kavramlardır. Kalite Güvencesi; "yükseköğretim kurumlarının veya akademik programların içsel ve dışsal nitel standartları ile uyumlu nitelik ve performans aşamalarını bütün şekilde gerçekleştirdiğine yönelik güvence verebilmek adına yerine getirilen tüm programlı ve sistematik eylemler" (Ayvaz, Kuşakçı & Borat, 2016: 5) olarak tanımlanmaktadır. Kalitenin değerlendirilmesi, bir yükseköğretim kurumu, bölüm ya da programın eğitim ve öğretim, araştırma ve yönetim hizmetlerinin niteliğinin ölçülüp önceden belirlenen kriterlere göre uygunluğuna karar verilmesidir (YÖK, 2015). Akreditasyon ise, kalite değerlendirme sürecini içine alan bir modeldir. Yani kurum ya da programın nitelik olarak yeterliğini ölçen bir olgu olarak görülmektedir.

Dört yıllık lisans eğitimi sunan fakültelerdeki programların akreditasyonu, eğitimin nitelik olarak artırılmasının, bunun sistemli şekilde geliştirilmesinin, öğrencilerin nitelik olarak mezun olmalarının güvence altına alınmasını ve fakültelerin hizmet sunduğu kesimlere sürdürülen lisans eğitiminin belirli standartlara dayalı olarak yürütüldüğünün güvencesini vermeyi amaçlar (YÖK, 1999). Akreditasyonun en önemli amaçlarından biri de nitelikli insan kaynağına katkı sağlamaktır. Akreditasyon sürecinin kalitesi, öğrencilerin etkin fırsatlar kapsamında eğitilmesi ile doğrudan ilişkilidir. Üniversitelere bağlı programlar için, öğrenciler var olma sebebidir ve bu nedenle, öğrencilere temel standartlarda verilen eğitim, araştırma, girişimcilik ve toplumsal katkı boyutlarını güvence altına almak büyük önem arz etmektedir. Bu boyutların güvence altına alınmasında akreditasyon ve kalite güvencesi kavramları büyük önem teşkil etmektedir. Akreditasyon kavramının yeteri kadar benimsenmemesinin (Erkuş, 2003; Ünal, Semerci & Semerci 2017) bir nedeni olarak, bu kavram hakkında yeterli bilgi ve farkındalığın olmaması gösterilebilir. Erkuş'un (2003) üniversitelerde görev yapan akademisyenlerin akreditasyon sürecine hazır olmaya ilişkin görüşlerinin alındığı çalışmasında, öğretim elemanlarının az bir kısmının akreditasyon sürecinin kaliteyi artıracığına inandıkları ve akreditasyon sürecine hazırlıklı oldukları belirlenmiştir. Diğer taraftan, Türkiye'de yer alan üniversitelerin akreditasyon konusunda başarı sağlamasında öğretim elemanlarının algıları büyük önem taşımaktadır. Bu kapsamda bu çalışma ile Karadeniz Bölgesinde yer alan bir devlet üniversitesinin akademik birimlerinde görev alan (Edebiyat, Eğitim, Fen, İktisadi ve İdari İlimler, İslami İlimler, Mühendislik, Orman, Spor Bilimleri fakülteleri ile Meslek Yüksekokulu) öğretim elemanlarının akreditasyona ilişkin algılarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Akademisyenlerin akreditasyon algılarının belirlenmesi amacıyla yönelik olarak mevcut durumu ortaya koymaya yönelik yapılan bu çalışmada, tarama modeli kullanılmıştır.

2.2. Araştırmanın Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, Karadeniz Bölgesinde yer alan bir devlet üniversitesinin öğretim elemanları oluşturmaktadır. Araştırmanın yapıldığı 2019 Mayıs ayında akademik birimlere göre öğretim elemanlarının dağılımı Tablo 1’de gösterilmiştir:

Tablo 1. Akademik Birimlere Göre Öğretim Elemanlarının Dağılımı

Akademik Birim Adı	Öğretim Elemanı Sayısı
Orman Fakültesi	58
Edebiyat Fakültesi	75
Eğitim Fakültesi	78
Fen Fakültesi	24
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi	60
İslami İlimler Fakültesi	28
Mühendislik Fakültesi	78
Spor Bilimleri Fakültesi	26
Meslek Yüksekokulu	44
Rektörlük	20
Toplam	491

Araştırmanın gerçekleştirildiği yükseköğretim kurumunda 491 akademisyen görev yaparken, en çok akademisyenin görev yaptığı birimler Eğitim, Mühendislik ve Edebiyat Fakülteleri olmuştur. Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Kolay ulaşılabilir örnekleme yönteminin seçilmesinin sebebi bu çalışmanın bir yükseköğretim kurumunda yürütülmüş olan bilimsel araştırma projesi kapsamında hazırlanması ve örnekleme ulaşılması açısından bakıldığında hızlı, kolay ve zaman açısından tasarruflu olmasıdır. Çalışma kapsamında ulaşılabilen öğretim elemanlarının demografik bilgilerinin dağılımları Tablo 2’de gösterilmiştir:

Tablo 2. Katılımcılara Ait Demografik Bilgiler

Katılımcı Özellikleri		f	%	Katılımcı Özellikleri		f	%
Cinsiyet	Kadın	72	39,8	Orman Fakültesi	17	9,4	
	Erkek	109	60,2		Edebiyat Fakültesi	27	14,9
Yaş	20-25	6	3,3	Görev Yeri	Eğitim Fakültesi	42	23,3
	26-30	33	18,2		Fen Fakültesi	11	6,1
	31-35	53	29,3		İktisadi ve İdari Bilimler Fak.	8	4,4
	36-40	32	17,7		İslami İlimler Fakültesi	5	2,8
	41-45	26	14,4		Mühendislik Fakültesi	20	11
	46-50	16	8,8		Spor Bilimleri Fakültesi	16	8,8
	51 ve üstü	15	8,3		Meslek Yüksekokulu	25	13,8
	Rektörlük	10	5,5				
Unvan	Profesör Dr.	23	12,7	Mesleki Kıdem	1-5 yıl	55	30,4
	Doçent Dr.	23	12,7		6-10 yıl	60	33,1
	Dr. Öğretim Üyesi	54	29,8		11-15 yıl	16	8,8
	Dr. Arş. Gör.	15	8,3		16-20 yıl	25	13,8
	Araştırma Görevlisi	34	18,8		21 yıl ve üstü	25	13,8
	Öğretim Görevlisi	32	17,7				

Araştırmanın çalışma grubuna bakıldığında, katılımcıların çoğunluğunu erkek akademisyenler oluştururken, yaş dağılımında en çok 31-35 yaş aralığında katılımcı bulunmaktadır. En çok Doktor Öğretim Üyesi unvanlı akademisyen araştırmaya katılım sağlarken, birimlerden en çok Eğitim Fakültesinden akademisyen araştırmaya katılmış ve kıdem olarak en çok 6-10 yıl aralığında akademisyen araştırmanın çalışma grubunda yer almıştır.

2.3. Veri Toplama

Araştırmada veri toplamak için, Semerci (2017) tarafından geliştirilen “Akreditasyon Algısı Ölçeği” kullanılmıştır. Akreditasyon Algısı Ölçeği’nin toplam on yedi maddesi olup kalite güvencesi (1, 2, 3, 4, 5, 6 ve 7. maddeler) ve kalite değerlendirme (8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 ve 17. maddeler) olmak üzere iki alt boyutu vardır. Ölçeğin, Cronbach Alpha güvenilirlik katsayıları ölçek geneli için 0,901, kalite güvencesi alt boyutunda 0.795 ve kalite değerlendirme alt boyutunda 0.866 olup öğretim elemanlarına uygulanabilir bir ölçek olduğu belirtilmiştir (Semerci, 2017). Bu araştırma kapsamında toplanan verilere göre; Cronbach Alpha güvenilirlik katsayıları tüm ölçek için 0,981, kalite güvencesi alt boyutunda 0.963 ve kalite değerlendirme alt boyutunda 0.970 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin AMOS programı ile yapılan doğrulayıcı faktör analizi sonucunda ortaya çıkan uyum indeksi değerleri (Kay kare=238.872, Sd=117, X2/Sd=2.042, GFI=0.963, CFI=0.969, RMSEA=0.038) ölçeğin geçerli bir yapıda olduğunu göstermektedir (Semerci, 2017).

Akreditasyon Algısı Ölçeği 5’li likert olup, “Tamamen katılıyorum (5), Çoğunlukla katılıyorum (4), Kısmen katılıyorum (3), Az katılıyorum (2), Hiç katılmıyorum (1)” şeklinde derecelendirmesi yapılmıştır. Araştırmada elde edilen sonuçların yorumlanmasına ilişkin Akreditasyon Algısı Ölçeğinin değerleri Tablo 3’te verilmiştir:

Tablo 3. Ölçek Derece, Puan ve Düzey Dağılımı

Derece	Puan	Düzey Kabulü*
Hiç katılmıyorum	1,00 - 1,79	Çok düşük
Az katılıyorum	1,80 - 2,59	Düşük
Kısmen katılıyorum	2,60 - 3,39	Orta
Çoğunlukla katılıyorum	3,40 - 4,19	Yüksek
Tamamen katılıyorum	4,20 - 5,00	Çok yüksek

*Düzey kabulü sadece araştırma bulguları yorumlanırken kullanılmıştır.

Araştırmada veriler 2019 yılında çevrimiçi form ile toplanmıştır. Formda akademisyenlerin yaş, cinsiyet, akademik unvan, görev yeri ve kıdem bilgilerinin sorulduğu kişisel bilgiler bölümü ile Akreditasyon Algısı Ölçeği yer almıştır. Araştırma kapsamında 181 öğretim elemanından gönüllük esası ile araştırmanın amacı doğrultusunda veri toplanmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Toplanan verilerin analizinde SSPS programından yararlanılmıştır. Veriler normal dağılım göstermediğinden dolayı verilerin analizinde parametrik olmayan testlerden Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis H kullanılmıştır.

2.5. Etik Kurul İzin

Araştırmada veriler, 2020 yılı öncesinde toplanmıştır. Araştırma katılımcılarına, araştırma kapsamında toplanan verilerin etik ilkeler çerçevesinde saklı tutulacağı ve üçüncü taraflarla paylaşılmayacağı belirtilmiştir.

3. Bulgular

Öğretim elemanlarının akreditasyon algılarının belirlenmesi amacıyla yapılan araştırmanın bulguları bu bölümde sunulmuştur. Araştırmada “Akreditasyon Algısı Ölçeği”nden elde edilen betimsel veriler Tablo 4’te gösterilmiştir:

Tablo 4. Akreditasyon Algısı Ölçeği Betimsel Veriler

Alt Boyut	Maddeler	N	\bar{X}	ss
Kalite Güvencesi	1. Akreditasyon, ulusal ve uluslararası tanınmayı kolaylaştırır.	181	4,02	1,15
	2. Akreditasyon, bir eğitim programının kendini gerçekleştirmesidir.		3,69	1,20
	3. Akreditasyon, var olmanın tescillenmesidir.		3,53	1,37
	4. Akreditasyon, belge veya rapor değildir, kaliteye kalite katma çabasıdır.		3,67	1,36
	5. Akreditasyon, bir programı yaşatma güvencesidir.		3,47	1,30
	6. Akreditasyon, programların geleceğinin güvence altına alınmasıdır.		3,51	1,34
	7. Akreditasyon, tercih edilen bir programın kalite güvencesidir.		3,73	1,30
Kalite Güvencesi Alt Boyutu Toplam			3,66	1,17
Kalite Değerlendirme	8. Akreditasyon, sürdürülebilir bir kalite göstergesidir.	181	3,67	1,31
	9. Akreditasyon, kalite çizgisinin tabanıdır.		3,53	1,30
	10. Akreditasyon, bir kalite kültürüdür.		3,68	1,25
	11. Akreditasyon, algı, imaj ve kaliteyi olumlu yönde etkileyen bir faktördür.		3,89	1,20
	12. Akreditasyon, eğitim kalitesinin bir göstergesidir.		3,44	1,33
	13. Akreditasyon, yaşam boyu kalite mücadelesi için atılan bir adımdır.		3,60	1,26
	14. Akreditasyon ve kalite için tüm paydaşların hesap verebilir olması gerekir.		4,02	1,07
	15. Akreditasyon, öğretim kalitesine olumlu yönde katkı sağlayan başarılı bir girişimdir.		3,74	1,24
	16. Akreditasyon, kalite yönetiminin bir alt boyutu olarak değerlendirilebilir.		3,72	1,17
	17. Akreditasyon, kaliteyi değerlendirmek için kullanılan bir araç ve yöntemdir.		3,81	1,17
Kalite Değerlendirme Alt Boyutu Toplam			3,71	1,09
Akreditasyon Algısı Ölçeği Toplam		181	3,69	1,10

Tablo 4’te görüldüğü gibi, öğretim elemanlarının “Akreditasyon Algısı Ölçeği” genel ortalamaları 3,69’dur. Kalite Güvencesi alt boyutu genel ortalaması 3,66 iken Kalite Değerlendirme alt boyutu genel ortalaması 3,71’dir. Öğretim elemanlarının Kalite Değerlendirmesi algılarının, Kalite Güvencesi algılarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Öğretim elemanlarının akreditasyona ilişkin algılarının yüksek düzeyde olduğu söylenebilir.

Öğretim elemanlarının, akreditasyonun ulusal ve uluslararası tanınmayı kolaylaştırdığına, akreditasyon ve kalite için tüm paydaşların hesap verebilir olması gerektiğine ilişkin algılarının diğer maddelere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ölçekteki diğer maddelere göre; “Akreditasyon bir programı yaşatma güvencesidir.” ve “Akreditasyon, eğitim kalitesinin bir göstergesidir.” maddelerine ilişkin ortalamalar daha düşüktür.

Öğretim elemanlarının akreditasyon algısına ilişkin cinsiyete ($U=38415$; $p>.05$) ve mesleki kıdeme ($X^2=8,113$; $p>.05$) göre anlamlı bir farklılık çıkmadığı görülmüştür.

Yaşa göre akreditasyon algısı durumunun karşılaştırılmasına yönelik bulgular Tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5. Yaşa Göre Akreditasyon Algısı Puanlarının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Yaş	N	Sıra Ortalaması	sd	X^2	p	Lehine Anlamlı Fark*
1. 20-25	6	69,92	6	19,072	,004	6* - 2
2. 26-30	33	76,70				
3. 31-35	53	85,17				
4. 36-40	32	78,58				
5. 41-45	26	102,96				
6. 46-50	16	127,09				
7. 51 ve üzeri	15	118,77				

$p<.05$

Tablo 5'te görüldüğü gibi, öğretim elemanlarının akreditasyon algısı ile ilgili durumlarında yaşa göre anlamlı bir fark vardır ($X^2=19,072$; $p<.05$). Anlamlı farkın hangi grup ya da gruplardan kaynaklandığını bulmak için yapılan Mann-Whitney U testi sonucuna göre; 46-50 yaş aralığındaki akademisyenler ile 26-30 yaş aralığındaki akademisyenler ($U=114,500$; $p= 0,001$) arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. 46-50 yaş aralığındaki akademisyenlerin akreditasyona ilişkin algılarının 26-30 yaş aralığında olanlara göre daha olumlu olduğu söylenebilir.

Görev yerine göre akreditasyon algısı durumunun karşılaştırılmasına yönelik bulgular Tablo 6'da gösterilmiştir:

Tablo 6. Görev Yerine Göre Akreditasyon Algısı Puanlarının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Görev yeri	N	Sıra Ortalaması	sd	X^2	p	Lehine Anlamlı Fark*
1. Orman	17	104,09	9	22,840	,007	8* - 2
2. Edebiyat	27	69,22				8* - 3
3. Eğitim	42	75,86				
4. Fen	11	75,27				
5. İktisadi ve İdari Bilimler	8	92,81				
6. İslami İlimler	5	73,60				
7. Mühendislik	20	113,13				
8. Spor Bilimleri	16	124,00				
9. Rektörlük	10	82,85				
10. Meslek Yüksekokulu	25	105,32				

$p<.05$

Tablo 6'da görüldüğü gibi, öğretim elemanlarının akreditasyon algısı ile ilgili durumlarında görev yerine göre anlamlı bir fark vardır ($X^2=22,840$; $p<.05$). Anlamlı farkın hangi grup ya da gruplardan kaynaklandığını bulmak için yapılan Mann-Whitney U testi sonucuna göre; öğretim elemanlarından Spor Bilimleri Fakültesi'nde görevli olanlar ile Eğitim Fakültesi ($U=174,500$; $p=0,005$) ve Edebiyat Fakültesi'nde ($U=105,500$; $p=0,005$) olanlar arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Başka bir deyişle, Spor Bilimleri Fakültesi bünyesindeki öğretim elemanlarının akreditasyon algısı Eğitim ve Edebiyat Fakültelerindeki öğretim elemanlarından daha yüksektir.

Unvana göre akreditasyon algısı durumunun karşılaştırılmasına yönelik bulgular Tablo 7’de gösterilmiştir:

Tablo 7. Unvana Göre Akreditasyon Algısı Puanlarının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Unvan	N	Sıra Ortalaması	sd	X ²	p	Lehine Anlamlı Fark*
1. Profesör Dr.	23	110,87	5	13,896	,016	1* - 5
2. Doçent Dr.	23	100,04				
3. Dr. Öğrt. Üyesi	54	84,33				
4. Dr. Araş. Gör.	15	115,53				
5. Araş. Gör.	34	69,57				
6. Öğrt. Görevlisi	32	92,73				

p<.05

Tablo 7’de görüldüğü gibi, öğretim elemanlarının akreditasyon algısı ile ilgili durumlarında unvana göre anlamlı bir fark vardır ($X^2=13,896$; $p<.05$). Anlamlı farkın hangi grup ya da gruplardan kaynaklandığını bulmak için yapılan Mann-Whitney U testi sonucuna göre; öğretim elemanlarından profesör doktorlar ve araştırma görevlileri ($U=217,000$; $p=0,005$) arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Buna göre profesör doktorların akreditasyon algısı araştırma görevlilerine göre daha yüksektir.

4. Tartışma ve Sonuçlar

Araştırma sonucunda öğretim elemanlarının akreditasyon algılarının yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Öğretim elemanlarının kalite değerlendirmesi algıları kalite güvencesi algılarına göre daha yüksektir. Akademisyenlerin akredisyon konusundaki farkındalıklarının yüksek olması eğitimde kaliteyi artırmaya yönelik gerçekleştirilecek çalışmaların yürütülmesine olumlu katkı sağlayabilecektir. Öğretim elemanlarının akreditasyon algısı ile ilgili durumlarında yaşa göre anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir. Öğretim elemanlarından 46-50 yaş aralığında olanların akreditasyon algısının, 26-30 yaş aralığında olanlara göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Buna göre yaşça büyük akademisyenlerin genç akademisyenlere göre akreditasyona yönelik daha olumlu bir bakış açıları olduğu söylenebilir. Öğretim elemanlarının akreditasyon algılarında görev yerine göre anlamlı bir fark olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğretim elemanlarından Spor Bilimleri Fakültesi’nde olanların algılarının Eğitim Fakültesi ve Edebiyat Fakültesi’nde olanlara göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Spor Bilimleri Fakültesinde görevli akademisyenlerin Edebiyat ve Eğitim Fakültelerindeki akademisyenlere göre akreditasyon konusunda farkındalıkları daha fazladır. Öğretim elemanlarının akreditasyon algılarında unvana göre anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir. Buna göre; profesör doktor unvanına sahip öğretim elemanlarının akreditasyon algıları, araştırma görevlisi unvanına göre daha yüksektir. Akademik unvanı profesör olan akademisyenlerin araştırma görevlisi kadrosundaki akademisyenlere göre akreditasyon konusunda daha bilinçli oldukları söylenebilir. Akreditasyon hazırlık ve sürekli iyileştirme sürecinde özellikle dosyalama vb. çalışmalara ilişkin araştırma görevlilerinin iş yükleri, onların akreditasyona ilişkin profesörlere göre daha olumsuz bir algıya sahip olmalarının nedenlerinden biri olarak gösterilebilir. Diğer taraftan, öğretim elemanlarının cinsiyetine ve mesleki kıdemine göre akreditasyon algısıyla ilgili anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Bu araştırmanın ortaya koyduğu sonuçlardan olan akademisyenlerin akreditasyon algısının yüksek düzeyde olmasının nedeni olarak son yıllarda akreditasyon konusunda yapılan çalışmaların giderek artması gösterilebilir. Eğitimde kaliteyi yakalamak için standartların yerine getirilmesi, bu konuda birtakım güvencelerin sağlanması gibi gereklilikler aranmaktadır.

Akreditasyon sayesinde akademisyenler bu gerekliliklerin daha çok bilincinde olmaktadır. Akreditasyonda hem değerlendirme süreci hem de güvence sistemi sayesinde akreditasyona karşı olumlu bir tutum oluşmaktadır. Araştırmanın bu sonucu, Harvey (2004), Sağlam ve Adıgüzel (2009) ve Yüksel'in (2013) araştırma sonuçları ile ilişkili olduğu söylenebilir. Stensaker, Langfeldt, Harvey, Huisman ve Westerheijden (2011) akreditasyonun kalite güvencesi üzerinde oldukça fazla etkisi olduğunu ortaya koyarken, Harvey (2004) akreditasyon sürecinin mesleki gelişim ve standartlara uyum konusunda katkı sağladığı sonucuna ulaşmıştır. Sağlam ve Adıgüzel (2009) ise akreditasyon sürecinde standartlara uygunluğun kalite güvencesi ve yönetim alanında orta düzeyde etkili olduğunu ifade etmiştir. Yine benzer olarak Yüksel (2013), akreditasyon kavramının kalite güvencesi, denetleme ve onaylama kavramlarıyla ilişkili olduğu sonucuna ulaşmıştır. Harvey'in (2004) çalışmasında akademisyenlerin akreditasyon sürecinin profesyonel gelişim, birlik ve eş biçimlilik için bir gereklilik olduğu, akreditasyonun yenilikçi fikirlerin ortaya çıkmasında ve geliştirilmesinde rol oynayabileceği görüşünde oldukları belirlenmiştir. Buna ek olarak, çalışma sonuçlarına göre bazı akademisyenlerin de akreditasyon sürecini bürokratik bir yük olarak gördüğü ve bu yükün hafifletilmesi gerektiği görüşünü savundukları anlaşılmıştır. Yüksel'in (2013) lisansüstü öğrencilerinin standart ve akreditasyon kavramları hakkındaki algılarını incelediği araştırma sonuçlarına göre, öğrenciler standart kavramını güvenilirlik, birinci sınıf ve pahalı kavramlarıyla, akreditasyon kavramını ise kalite güvencesi, denetleme ve onaylama kavramları ile ilişkilendirilmişlerdir. Çalışmanın sonuçları ayrıca Türkiye'deki yükseköğretim akreditasyon sürecinde uygun olmayan standartlar, akreditasyon kurullarının yetersizliği ve kurumsal eksiklikler gibi kritik engellerin bulunduğunu ortaya çıkarmıştır. Rodman, Biloslavo ve Bratoz'un (2013) geliştirdiği yüksek öğretim kurumu kurumsal kalite modelinde görülmektedir ki yöneticilerin bakış açısına göre, çıktı boyutu birinci sırada önem taşımaktadır. Bu sırayı finansal olmayan kaynaklar, girdi ve sürdürülebilir gelişim ve değer zinciri boyutları takip etmektedir ve finansal kaynaklar ve girdiler boyutu sonuncu gelmektedir. Sağlam ve Adıgüzel'in (2009) çalışmalarının sonuçlarına göre, öğretim elemanlarının, eğitim fakültelerindeki program standartlarının gerçekleşmesi hakkındaki görüş düzeyleri incelendiğinde, 'Fakülte-okul işbirliği' alanında yeterli düzey gözlemlenirken, "Öğretimin planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi", "Öğretim elemanları", "Öğrenciler", "Tesisler, kütüphane ve donanım" ve "Yönetim" alanlarına ilişkin standartların eğitim fakültelerinde orta düzey gözlemlenmiştir. Yöneticilik görevi olan ve olmayan öğretim elemanlarının görüşleri arasında "Öğretimin planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi", "Öğretim elemanları" ve "Yönetim" alanlarına ilişkin standartlarda anlamlı farklılık gözlemlenmiştir ve bu fark incelendiğinde, bu standartlara yönelik, yöneticilik görevi olan öğretim elemanlarının düzeyleri daha yüksektir. Stensaker vd. (2011) araştırmalarında, yöneticilerin akreditasyonun yeni rutin ve prosedürler ile kalite güvencesine ve eğitim-öğretimdeki akademik tartışmalara etkisi olduğunu belirtmişlerdir.

Bununla birlikte akademisyenlerin akreditasyona karşı ilgisiz olduğuna ilişkin yapılan araştırmalar da vardır (Baltacı, 2002; Erkuş & Özdemir, 2010). Baltacı (2002) araştırmasında akademisyenlerin akreditasyon konusunda oldukça az bilinçli olduklarını bulmuştur. Erkuş ve Özdemir (2010) ise, akademisyenlerin akreditasyon sürecine genel olarak hazırlıklı olmadıklarını ortaya koymuşlardır. Özelde ise akademisyenlerin kalite güvencesi alanında bir kararsızlık içinde olduklarını ifade etmişlerdir. Erkuş ve Özdemir (2010), Ankara Üniversitesi, Gazi Üniversitesi ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi eğitim fakültelerinde görev yapan toplamda 161 öğretim elemanının akreditasyon sürecine hazır olma durumuna ilişkin görüşlerini inceledikleri araştırma sonuçlarına göre, öğretim elemanları genellikle akreditasyon açısından fakültelerinin daha çok öğrenci boyutunda hazır olduğunu düşünmektedirler ve öğretim elemanı, fakülte, fakülte-okul işbirliği, tesisler, kütüphane ve donanım, yönetim, kalite güvencesi boyutlarında kararsız tutum sergilemişlerdir. Ayrıca, akreditasyona hazır olma

durumu için akademisyenler sadece “tesisler, kütüphane ve donanım” yönünden cinsiyet ve unvana göre anlamlı düzeyde farklılıklar gösterirken, diğer boyutlardaki görüşler arasında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır. Baltacı (2002) çalışmasında öğretim elemanlarının akreditasyon konusunda %27.3’ü kendilerini iyi derecede, %6.4’ünün ise çok bilinçli algılamadıkları ve geri kalan %76.3’lük öğretim elemanları grubu ise bu konuda hiç veya yetersiz ölçüde bilinçli oldukları ortaya koymuştur.

Akreditasyon, yüksek öğrenimde kalitenin temel güvencesi, küreselleşen dünya düzeninde nitelikli insan gücünün yetişmesi, kurumsallaşmanın kolaylaşması, öğrencilere sunulan hizmetlerin standartlaşması, kurumların eksik ya da güçlü yanlarının tespit edilmesi, kurumların hesap verilebilirliğin ve şeffaflığın sağlanması, ulusal ve uluslararası ölçülerde eğitimlerin verilmesi, tüm paydaşların sisteme dahil edilmesi ve sonuç olarak sürekli iyiyeye doğru gelişimin gerçekleşmesi için sunulan hizmetlerin tümüdür (Özçiçek & Karaca, 2019). Yükseköğretimde yürütülen akreditasyon süreçlerinde en büyük sorumluluk dersleri yürüten öğretim elemanlarına düşmektedir. Öğretim elemanlarının yüksek kalite güvence algısının üst seviyede tutulması için yenilikçi ve kanıta dayalı uygulamaların artırılması, iç ve dış paydaşların katılımın ve iş birliğinin güçlendirilmesi, kurumun organizasyon yapısının bağımsızlaşması ve uzmanlaşması, kurumlarda kalite ikliminin ve kültürünün oluşması, planlanan, hedeflenen ve sonrasında uygulamaya konulan hizmetlerin entegrasyonun sağlanması, uluslararası tanınırlığın artırılması ve en önemlisi de yapılan tüm akreditasyon çalışmalarının içselleştirilmesi gerekmektedir.

Bu araştırma akademisyenlerin akreditasyon algularının yüksek olduğunu göstermiştir. Bu bakımdan akademisyenlerin akreditasyon sürecine uyumu, akreditasyonun sağlıklı yürütülmesine olanak sağlayacak bir alt yapıyı oluşturacaktır. Böylelikle akreditasyonun gerçek anlamda akademisyenlerin çabaları ile sürdürülebilir hale getirilmesi mümkün olacaktır. Sonuç olarak akreditasyon bir amaç değildir, kaliteyi ortaya koymayı sağlayacak bir araçtır. Bu aracın sağlıklı şekilde çalışması yine akademisyenlere bağlıdır. Araştırma sonucunda geliştirilen öneriler ise aşağıdaki gibidir:

- ✓ Akademisyenlerin yüksek düzeydeki akreditasyon algularının korunması amacıyla fakülte ölçeğinde akreditasyon sürecindeki aşamaların ayrıntılarının anlatılacağı eğitim programları düzenlenmelidir.
- ✓ Araştırmada, Spor Bilimleri Fakültesi bünyesindeki öğretim elemanlarının akreditasyon algısı Eğitim ve Edebiyat Fakültelerindeki öğretim elemanlarından daha yüksek bulunmuştur. Bu anlamda, ortaya çıkan farka neden olan değişkenleri belirleyecek araştırmalar yapılmalıdır.

Kaynaklar

- Adıgüzel, A., & Sağlam, M. (2009). Öğretmen eğitiminde program standartları ve akreditasyon. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(3), 83-104.
- Aktan, C. C., & Gencel, U. (2010). Yüksek öğretimde akreditasyon. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 2(2), 137-155.
- Ayvaz, B., Kuşakçı, A. O., & Borat, O. (2016). Kalite güvencesi ve akreditasyon süreçleri. *Yeni Türkiye*, 88, 1-8.
- Baltacı, R. (2002). *Eğitim fakültelerindeki öğretim elemanlarının öğretmen eğitiminde akreditasyon konusundaki alguları* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Çınar, O., Atalay, S., & Büyükkasap, E. (2003). Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda toplam kalite yönetimi eğitiminde eğitim fakültelerinin rolü. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 11(2), 297-304
- Erkuş, L. (2003). *Eğitim fakültelerinin akreditasyon sürecine hazır olma durumlarına ilişkin öğretim elemanlarının görüşlerinin değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi), Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale.
- Erkuş, L., & Özdemir, S. M. (2010). Eğitim fakültelerinin akreditasyon sürecine hazır olma durumuna ilişkin öğretim elemanlarının görüşlerinin değerlendirilmesi. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38(3), 118-133.
- Harvey, L. (2004). The power of accreditation: views of academics. *Journal of Higher Education Policy and Management*, 26(2), 207-223.
- Herdman, E.A. (2010) Akreditasyon süreci (Çev. D. Sepit). *Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 7(2), 3-5.
- Özçiçek, Y., & Karaca, A.Ç. (2019). Yükseköğretim kurumlarında kalite ve akreditasyon: mühendislik eğitim programlarının değerlendirilmesi. *Fırat Üniversitesi Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 3(1), 114-149.
- Pinkham, F. O. (1955). The accreditation problem. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 301(1), 65-74.
- Rehber, E. (2007). Dünyada değişen yükseköğretim ve kalite anlayışı. İçinde *Değişim çağında yükseköğretim* (Birinci baskı). İzmir: Yaşar Üniversitesi Yayınları.
- Reinert, P. C. (1949). The purposes and values of accreditation. *The American Journal of Nursing*, 49(7), 468-470.
- Rodman, K., Biloslavo, R., & Bratoz, S. (2013). Institutional quality of a higher education institution from the perspective of employers. *Minerva*, 51, 71-92.
- Semerci, Ç. (2017). Akreditasyon algısı (AA) ölçeğinin geliştirilmesi: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(3), 1093-1104.
- Stensaker, B., Langfeldt, L., Harvey, L., Huisman, J., & Westerheijden, D. (2011). An in-depth study on the impact of external quality assurance. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 36(4), 465-478.
- Trenholm, H. C. (1932). The Accreditation of the negro high school. *The Journal of Negro Education*, 1(1), 34-43.
- TDK (2019). Güncel Türkçe Sözlük. 23.10.2019 tarihinde <https://sozluk.gov.tr/?kelime=akreditasyon> adresinden erişim sağlanmıştır.
- Ünal, F., Semerci, N., & Semerci Ç. (2017). Öğretmen adaylarının programların akreditasyonuna ilişkin algıları. *Uluslararası Öğretmen Eğitimi ve Akreditasyon Kongresi*, EPDAD, Marmara ve Yıldız Teknik Üniversitesi İşbirliğiyle, İstanbul.
- YÖK, (2015). *Yükseköğretim Kalite Güvencesi Yönetmeliği*. Resmî Gazete, Sayı 29423, 23 Temmuz, 2015. 05.03.2018 tarihinde http://www.yok.gov.tr/documents/10279/16595796/yuksekogretim_kalite_guvencesi_yonetmeliği_resmi_gazete+%281%29.pdf/4f97cac7-9ceb-4592-a3ba-3d9236ee7a36 web adresinden erişim sağlanmıştır.
- YÖKAK (2019). *Akreditasyon Nedir?* 22.10.2019 tarihinde <http://yokak.gov.tr/akreditasyon-kuruluslari/akreditasyon-kuruluslari-nedir> adresinden erişim sağlanmıştır.

Yüksel, İ. (2013). Graduate students' perception of standards and accreditation in higher education in turkey: A qualitative analysis. *The Qualitative Report*, 18(38), 1-14.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Accreditation, which is a system that guarantees the maximum level of service provided in a certain area (Aktan & Gencel, 2010) and is an integral part of the quality processes, deferred that the education service in higher education institutions is at a nationally and globally acceptable level and complies with the previously determined standards (Rehber, 2007). The purpose of the accreditation process is to define the qualities of well-known schools that value quality, to provide guidance on whether students will respond to the needs of the schools they will choose, to serve as communication and coordination between independent schools, and to ensure continuous improvement in education in line with the competencies of the relevant profession together with all of these (Reinert, 1949). Accreditation according to the Higher Education Quality Board (YÖKAK); is an evaluation and external quality assurance process that determines the extent to which certain academic and field-specific standards have been met by a higher education program by an authorized institution (YÖKAK, 2019).

Quality and accreditation concepts have increased its popularity in the 2000s and have seen popular by many institutions in Turkey but there have been difficulties in achieving sustainability. Accreditation had been thought to be a method used only by Americans until ten years ago (Fraser, 1994 cited in Herdman, 2010: 3). However, it is a method used all over the world today and the European University Association defines accreditation as "the achievement of the minimum standards required by an institution or program working for the public" and emphasizes it as one of the natural consequences of quality assurance (Campbell & Rozsnyai, 2002; cited in Herdman, 2010: 3). The Higher Education Quality Assurance Regulation defines accreditation as "an external evaluator institutions of higher education program of measure assessment and external quality assurance processes in a specific area at a predetermined academic and domain-specific standards" (YÖK, 2015). The purpose of accreditation is to increase the product quality in institutions and to contribute positively to the motivation of the employees there (Doğan, 1999: 511). In addition, accreditation contributes to the branding and sustainability of institutions and programs. In addition, accreditation, which is seen as a certified quality assurance system and process (Herdman, 2010: 3) in which authorization, competence and reliability are approved, is a concept that is intertwined with quality assurance. Quality assurance is defined as "all planned and systematic procedures to ensure that a higher education institution or program fully fulfills the quality and performance processes in line with the internal and external quality standards" (Ayvaz, Kuşakçı & Borat, 2016: 5). is defined as. At the same time, accreditation is a model that includes quality assessment, which is seen as a phenomenon that measures the qualification of an institution or program. According to YÖK (2015), quality evaluation is the measurement of the quality of education, research and administrative services of a higher education institution / a department / program and deciding on its appropriateness.

Accreditation is a method developed to ensure the quality of programs and services offered to the public in many countries and sectors with a systematic approach (YÖK, 1999). With the accreditation of four-year undergraduate programs, it is aimed to increase the quality of education and to develop it systematically, to ensure that students graduate as a qualification, and to ensure that undergraduate education is carried out based on certain standards (YÖK, 1999). For programs affiliated with universities, students are the *raison d'être*, and therefore it is of paramount importance to ensure the basic standards of education, research, entrepreneurship

and social contribution to students. Accreditation and quality assurance concepts are of great importance in securing these dimensions. One of the reasons why the concept of accreditation is not adopted sufficiently (Erkuş, 2003; Ünal, Semerci & Semerci 2017) can be thought to stem from the lack of sufficient knowledge and awareness about this concept. In addition, the perception of the teaching staff in ensuring the success in the accreditation of the universities located in Turkey and thoughts are of great importance. Only two-fifths (2/5) of the academic staff working at universities believe that the accreditation process will increase the quality in faculties, and one-third of them are ready to be accredited (Erkuş, 2003).

Purpose

In order to contribute to the literature, it was aimed to determine the perceptions of the academic staff regarding accreditation.

Method

In the study conducted to determine the accreditation perceptions of academicians, the survey model was used. Convenient sampling method was used to determine the study group.

Within the scope of the research, data were collected from 181 academic staff in line with the purpose of the study. To collect data in the study, the "Accreditation Perception Scale" developed by Semerci (2017) was used. There are seventeen items in the Accreditation Perception Scale, and quality assurance (items 1, 2, 3, 4, 5, 6 and 7) and quality assessment (8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16). and 17 items). The Cronbach Alpha coefficient of the scale is 0.901 and it is stated that it can be applied to lecturers. The fit index values (Kay-squared = 238.872, Sd = 117, X² / Sd=2.042, GFI = 0.963, CFI = 0.969, RMSEA = 0.038) revealed as a result of the confirmatory factor analysis of the scale with the AMOS program show that the scale is valid (Semerci , 2017). The scale was graded as "I totally agree (5), I mostly agree (4), I partially agree (3), I slightly agree (2), I do not agree at all (1)"

In the study, Accreditation Perception Scale was applied to the faculty members working in the faculties of undergraduate education. SSPS program was used to analyze the collected data. Since the data did not show normal distribution, nonparametric tests were used in the analysis of the data. The Accreditation Perception Scale used in the study is 5-likert.

Findings

The mean of "Accreditation Perception Scale" is 3.69. While the mean of the Quality Assurance sub-dimension is 3.66, the mean of the Quality Assurance sub-dimension is 3.71. It is seen that the perceptions of the academic staff on Quality Assessment are higher than their perceptions of Quality Assurance. It can be said that the perceptions of academic staff regarding accreditation are high.

There is a significance in terms of the accreditation perception of academic staff according to age (U= 19,072; p<.05). According to the results of the Mann-Whitney U test conducted to find out which group or groups the significant difference stems from; A significant difference was found between the instructors in the age range of 26-30 (U=114.500; p=0.001) in favor of those who are at the age of 46-50. It can also be said that those who are at the age of 46-50 have a more positive perception of accreditation than those who are at the age of 26-30.

There is a significance in the accreditation perception of academic staff according to the position ($U= 22,840$; $p <.05$). According to the results of the Mann-Whitney U test conducted to find out which group or groups the significant difference stems from; A significance was found between the academic staff in the Faculty of Education ($U = 174.500$; $p = 0.005$) and the Faculty of Letters ($U = 105.500$; $p = 0.005$) in favor of those in the Faculty of Sports Sciences.

Conclusion

As a result of the research, the accreditation perceptions of the academic staff are at a high level. Academic staff's perceptions of quality assessment are higher than their perceptions of quality assurance. It was determined that there is a significant difference according to the age of the faculty members regarding their accreditation perception. It was concluded that the perception of accreditation among the academic staff at the age of 46-50 was higher than those who are at the age of 26-30. It was concluded that there is a significance in the accreditation perceptions of the academic staff according to the place of duty. It was found that the perceptions of the academic staff in the Faculty of Sports Sciences are higher than those in the Faculty of Education and Faculty of Letters. It was determined that there is a significance in the accreditation perceptions of the academic staff according to the title. Accordingly; the perception of accreditation of faculty members with the title of professor doctor is higher than that of research assistants.

Etik Kurul İzin:

Bu araştırmada veriler 2020 yılından önce toplanmıştır. Araştırmada etik ilkelere uyulacağına dair katılımcılara güvence verilmiştir.